ΠΑΛΙΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες γιὰ τὸ «Μπουκέτο»)

Ζ'.

ΘΥΜΟΥΜΑΙ ὅταν ἐδημοσιεύθηκαν ἡ ἀγγελίες τῶν μηνιαίων συνδρομητῶν στὴν «Ἀκρόπολι» κι' ἐζητοῦσε ὁ Γαβριηλίδης τὴν ὑποστήριξι τῶν φίλων της. Ἦσαν τότε τὰ γραφεῖα στὸ παλιὸ παλάτι τοῦ Ὄθωνα, τὴν ἰδιοκτησία τῶν Βούρων, ὅπου βρίσκονται ἀκόμη τὰ τυπογραφεῖα της. Μὲ τὴν πρώτην εἰδοποίησι, ἀνέβαινε τὶς σκάλες πλῆθος κόσμου γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί. Ἀπόστρατοι, συνταξιοῦχοι, φουρνάρηδες, ἀμαξάδες, καφετζῆδες, ἐργατικοί, ἡλικιωμένοι κατὰ τὸ πλεῖστον, ἔσπευδαν νὰ συνδράμουν τὸ «φύλλο τους», μὲ τὴν καταβολὴ τῆς συνδρομῆς των. Ἕνα μεσημέρι, σὲ μιὰ τέτοια συρροή, συναντήθηκα μὲ τὸ Διευθυντὴ στις σκάλες.

Μόλις εἶδε ὅλον αὐτὸ τὸν κόσμο, μοῦ τοὺς ἔδειξε καὶ μοῦ εἶπε :

— Οἱ Βετεράνοι τῆς «Ἀκροπόλεως» !

* * *

Πέρασε πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ ἐπανέλθη ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ πάλι στοὺς κόλπους τοῦ Πρακτορείου.

Ἐντωμεταξὺ ὅμως εἶχεν ἀποδείξει ἐμπράκτως, ὅτι μπορεῖ νὰ ζήση ὁ ἀθηναϊκὸς Τύπος καὶ χωρὶς τὴν ὑποστήριξι τοῦ Σπύρου Τσαγκάρη, κι' ἀκόμα ὅτι μποροῦσε σ' ὅλες τὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδος νὰ ἱδρυθῆ καὶ νὰ προκόψη καὶ ἄλλο Πρακτορεῖο ξεχωριστό.

Καὶ στοῦ Γαβριηλίδη τὶς προσπάθειες ὀφείλεται καὶ ἡ σύστασις τοῦ σημερινοῦ δευτέρου Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων. Ὅταν ἱδρύθη μάλιστα, πῆρε τοὺς παληοὺς ἐπαρχιακοὺς πράκτορας τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ ζήτησε ν' ἀποσπάση ἀπὸ τὸν Τσαγκάρη καὶ τὴν «Ἀκρόπολι». Βρῆκε ὅμως τὸν Διευθυντὴ της ἀμετάπειστο. Δὲν ἤθελε νὰ... ξεκολλήση ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖο ποὺ τόσο ἄγρια εἶχε πολεμήσει τόσα καὶ τόσα χρόνια !...

* * *

Σχετικῶς μὲ τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἡ «Ἀκρόπολις» — πάντα πρώτη ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου —προσέφερε σπουὸς συνδρομητάς της, ἐνθυμοῦμαι τὸ ἑξῆς περιστατικό, τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύει πόσο ἔμενεν εὐχαριστημένος ὁ μακαρίτης Γαβριηλίδης μὲ κάθε ἕξιτνο φιάσκο ποὺ τοῦ ἐσκάρωναν, ἔστω καὶ εἰς βάρος τοῦ ταμείου του:

Εἶχε σταλεῖ τότε σὲ μιὰ ἐπαρχία τῆς Στερεᾶς, ὁ φίλος κ. Μανωλάκης, ἐφωδιασμένος μὲ δώδεκα ρολόγια καὶ μὲ ὄρεξι πρὸς ἄγραν συνδρομητῶν.

Εἶχε τὴν ἐντολὴ μόλις ἔγραφε τοὺς πρώτους δώδεκα, νὰ στείλη τὶς εἰσπράξεις στὴν «Ἀκρόπολι» γιὰ νὰ τοῦ ἀγοράσουν καὶ νὰ τοῦ στείλουν πάλιν ὡρολόγια γιὰ τοὺς καινούργιους συνδρομητάς.

Ἔστειλε λοιπὸν τὶς πρῶτες εἰσπράξεις ὁ Μανωλάκης, ἔλαβε τὴ δευτέρα δόσι τῶν ρολογιῶν, τὰ διέθεσε κι' αὐτά, ὅταν διάβασε ἔξαφνα στὶς ἐφημερίδες πὼς ὁ πατέρας του ποὺ ἦταν ὑποψήφιος βουλευτὴς σὲ κάποιο νησὶ τοῦ Αἰγαίου, ἀπέτυχε στὶς ἐκλογές !

Στενοχωρημένος λοιπὸν γιὰ τὴν εἴδησι αὐτή, ἄφησε καὶ συνδρομητὰς καὶ περιοδεία κ' ἦρθε στὴν Ἀθήνα. Στὸ γραφεῖο τῆς «Ἀκροπόλεως» συνάντησε πρῶτον τὸ διαχειριστή.

Εὐχαριστημένος ἐκεῖνος γιὰ τὴν ἀνέλπιστη αὐτὴ ἐπιστροφὴ τοῦ περιοδεύοντος ποὺ θάχε φέρει, ὅπως νόμιζε, ἀρκετὰ χρήματα, τὸν χαιρέτησε μὲ πολλὴ ἐγκαρδιότητα :

— Καὶ ἦρθες, τοῦ λέει, ἀπάνω στὴν ὥρα. Ὁ Διευθυντὴς φεύγει ἀπόψε γιὰ τὴ Βιέννη κι' ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα.

Ὁ κ. Μανωλάκης σκέφτηκε λίγο καὶ τοῦ ἀπάντησε :

—Καλύτερα νὰ μὴ μάθη ὁ Διευθυντὴς πὼς ἤρθα. Ἂς πάει στὸ καλὸ καὶ ἐγὼ σοῦ παραδίνω τὰ χρήματα αὔριο ποὺ θὰ ἔχη φύγει. Ἔτσι θὰ μείνουν οἱ παράδες γιὰ μᾶς.

— Καλὰ λές ! ἀπάντησεν ὁ διαχειριστής.

Πραγματικῶς ὁ Γαβριηλίδης ἔφυγε τὸ ἴδιο βράδυ γιὰ τὴ Βιέννη. Μὰ κι' ὁ Μανωλάκης πῆρε τὸ βαπόρι κι' ἔφυγε γιὰ τὴν... πατρίδα του. Ὅταν ξαναγύρισε, ὁ διαχειριστὴς τοῦ ξαναζήτησε τὰ χρήματα.

— Θὰ σοῦ τὰ δώσω ἅμα ἐπιστρέψει ὁ κ. Διευθυντής, ἀπάντησε, γιατί τέτοιαν ἐντολὴ μοῦ εἶχε δώσει !

Γύρισε, ἐπὰ τέλους, κι' ὁ Διευθυντὴς καὶ τότε ὁ διαχειριστὴς ἐπῆρε τὴν ὁριστικὴ ἀπάντησι ἀπὸ τὸ Μανωλάκη. Τοῦ ἐξήγησε δηλαδὴ ὅτι εἶχε διαθέσει γιὰ τὶς προσωπικές του ὑποχρεώσεις ὅ.τι εἶχεν εἰσπράξει, κι' ὅτι ἔπρεπε μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ χρεωθῆ ὁ μισθός του ! !

Ὁ διαχειριστὴς θύμωσε τότε, κατέφυγε στὸ μακαρίτη Γαβριηλίδη, ἀφηγήθηκε ὅλη τὴν ἱστορία καὶ ἐνῶ ἐπερίμενε νὰ τὸν δῆ θυμωμένο,τὸν ἄκουσε νὰ γελάη τὰ βροντερά του γέλια καὶ νὰ τοῦ λέη:

— Μπράβο του ! Καλὰ σοῦκαμε, ἀφοῦ φάνηκε πιὸ ἔξυπνος ἀπὸ σένα !

Ἀλλὰ καὶ τὰ ρολόγια ἐσταμάτησαν ἔκτοτε νὰ δίδωνται ὡς δῶρα!

* * *

Κοντὰ στὰ ρολόγια μιὰν ἄλλη ἐποχὴ προσέφερε ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ ἕνα ζευγάρι γάντια στοὺς συνδρομητάς της ἀπὸ τοῦ Κασδόνη. Εἶχε συνεννοηθεῖ δηλαδὴ ὁ Γαβριηλίδης μὲ τὸν φίλο του βιομήχανο κ. Ι. Στάμου ἀπὸ τὸ Λιόπεσι, ὁ ὁποῖος ἔδινε τὰ δέρματα στὸν Κασδόνη. Ὁ Κασδόνης κατεσκεύασε κι' αὐτὰ γάντια ποὺ στοίχιζαν 3.90 τὸ ζευγάρι, καὶ τὰ γάντια αὐτὰ προσεφέροντο δωρεὰν στοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἀκροπόλεως».

□ □ □ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ □ □ □

Ὁ Γάλλος ποιητὴς Δεκὸντ ντὲ Λὶλ

Ὁ κ. Ι. Στάμου, ποὺ εἶνε σήμερα μὲ τοὺς ἀδελφούς του, μεγαλοβιομήχανος δερμάτων κι' ἔχει ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐργοστάσια τῆς Ἀνατολῆς στὴν πατρίδα του, τὸ Λιόπεσι, ἔγινε φίλος τοῦ Γαβριηλίδη ἀπὸ μιὰν ὡραία χειρονομία του ποὺ ἐνθουσίασε τὸ Διευθυντὴ τῆς «Ἀκροπόλεως». Εἶχε ἀνοίξει ἡ «Ἀκρόπολις» ἔρανο γιὰ τὴν προτομὴ τοῦ ποιητοῦ Ἀχιλ. Παράσχου, καὶ ὁ Στάμου, φοιτητὴς τότε, ἔσπευσε νὰ στείλη ἀπὸ τὸ χωριό του ἕνα δίφραγκο !

Αὐτὴ ἡ αὐθόρμητη προσφορὰ τοῦ χωρικοῦ φοιτητοῦ, ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ζητήση νὰ τὸν γνωρίση προσωπικῶς ὁ Γαβριηλίδης, ὁ ὁποῖος τὸν συμβούλεψε νὰ τραπῆ πρὸς τὴ χημεία καὶ νὰ ἐπεκτείνη τὸ πατρικό του ἐργοστάσιο, τὸ ὁποῖον κατ' ἐπανάληψιν ἐπεσκέφθη κι' ἔγραψε ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων γιὰ τὴν βιομηχανία αὐτὴ καὶ γιὰ τὸ «χωριατόπουλο» ἢ τὸν «κοντοεβιθούλη», ὅπως τὸν ἔλεγε.

* * *

Μιὰ χρονιὰ — τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος — ὁ Γαβριηλίδης ἐπῆρε τὸν κ. Δάσιο καὶ μὲ τὸ ποδήλατό του ἐπῆγαν στὸ Λιόπεσι νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν φίλον τους Στάμου. Ὁ κ. Στάμου ἔλειπε στὸ Λαύριο καὶ τοὺς ὑποδέχτηκε ἡ μητέρα του, κοντὰ στὸ τζάκι...

Ὁ Γαβριηλίδης βρῆκε ἐκεῖ τὴν ἑλληνικὴ γωνιὰ ποὺ ζήλευε, τὴν ἄδολη φιλοξενία τοῦ χωριοῦ, καὶ χωρὶς ἐθιμοτυπία ξαπλώθηκε κοντὰ στὸ τζάκι, ποὺ τριζοβολοῦσε ἀπὸ τὰ κοντοκούτσουρα τῶν ἀμπελιῶν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.